

3

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΚΑΙ Η ΗΧΩ ΤΟΥ

Η Υπόσχεση

«Έχω το έργο Μου να εκπληρώσω. Οι πιστοί Μου Με καλούν», είχε διακηρύξει ο Μπάμπα, όταν ήταν 14 ετών.

Και μόνο με τα λόγια αυτά, εγκατέλειψε σχολείο και σπίτι και πήγε και κάθισε στον κήπο, όπου προέτρεψε τα πλήθη που είχαν συγκεντρωθεί, να προσφέρουν λατρεία στα πόδια που επρόκειτο να οδηγήσουν την ανθρωπότητα από το ψέμα στην αλήθεια, από το σκοτάδι στο φως και από τον θάνατο στην αθανασία. Στα 16 χρόνια Του ανήγγειλε ότι αποστολή Του σ' αυτή την Ενσάρκωση, ήταν να χαρίσει την ευδαιμονία σε όλα τα όντα, απανταχού της γης.

Όταν έγινε 17 ετών, δείχνοντας μια μέρα τους εντυπωσιακούς, γυμνούς λόφους στις παρυφές του χωριού Πουτταπάρτι (τότε ακόμη, μόνο ένα ασυνάρτητο σύνολο από αραιές καλύβες από πηλό, γύρω από μερικά μόνο σπίτια χτισμένα με τούβλα, «μετά βίας πέντε λεπτά μακριά από τη Λίθινη Εποχή», όπως το περιέγραψε ο Σούλμαν), ο Σουάμι αποκάλυψε στον τοπικό ιερέα Λάκσμια: «*Η Έλευση του Σάι (Σάι Πραβές) θα μετατρέψει αυτή την περιοχή σε περιοχή υπέρτατης ειρήνης (Πρασάντι Πραντές). Πάνω σ' εκείνον εκεί τον λόφο θα ανεγερθεί μια μεγαλοπρεπής αίθουσα (εγκαινιάστηκε επτά χρόνια αργότερα). Εκατοντάδες, χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, ολόκληρη η Ινδία θα έρχεται για προσκύνημα εκεί. Ολόκληρη η υφήλιος θα έρθει και θα περιμένει να λάβει το Ντάρσαν του Σάι, την Ευλογία της Παρουσίας του Σάι.*» Ο ιερέας Λάκσμια δεν μπορούσε να πιστέψει στ' αυτιά του. Διαμαρτυρήθηκε λοιπόν λέγοντας: «Όχι, δεν μπορώ να το πιστέψω. Πώς μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο;» Και ο Μπάμπα του απάντησε: «*Θα πρέπει να το πιστέψεις· τότε, που θα στέκεσαι εδώ που είμαστε τώρα προσπαθώντας να Με δεις*

έστω και για μια στιγμή, όταν θα στέκομαι στη βεράντα αυτής της μεγάλης αίθουσας.» Ο Λάκσμια ζει ακόμα και σήμερα και όντως προσπαθεί να δει τον Μπάμπα έστω και για μια στιγμή, καθώς στέκεται εδώ στο ίδιο σημείο!

Τι είδους «στρατηγική» χρησιμοποιεί ο Σουάμι για να συγκεντρώνει τέτοια τεράστια πλήθη γύρω Του; Στις 23 Νοεμβρίου 1975, τα 50^a Γενέθλια του Μπαγκαβάν, πιστοί από 46 έθνη, από τη Ν. Ζηλανδία έως την Ισλανδία, απέτισαν στον Μπαγκαβάν έναν ειλικρινή φόρο τιμής μέσα από την καρδιά τους. Γιατί τόσοι πολλοί άνθρωποι καλύπτουν τόσο μακρινές αποστάσεις, με τόσο μεγάλη δαπάνη χρόνου και χρήματος, αφιψώντας τη δυσκολία προσαρμογής στις ξένες γι' αυτούς διατροφικές συνήθειες και τρόπο ζωής;

Φυσικά, ούτε κανέναν εξαναγκάζει ή πιέζει να έρθει κοντά Του, ούτε υπάρχει ανάγκη να καταστρώσει μια στρατηγική. Απλά, πράττει. Εμείς είμαστε εκείνοι που τιτλοφορούν αυτές Του τις πράξεις «στρατηγική». Μας καλεί να προχωρήσουμε από το «Εγώ» στο «Εμείς», ένα κάλεσμα που αναμφίβολα προσελκύει, διότι είναι ένα κάλεσμα που αντηχεί από τα βάθη του ίδιου του εαυτού κάθε ανθρώπου. Οι *Ουπανισάδες* διακηρύσσουν: «Μόνο μέσα στην απεραντοσύνη υπάρχει ευτυχία (*Bhooma eva sukham*).» Και ο Μπάμπα λέει: «*Η διεύρυνση είναι ζωή, ο περιορισμός είναι θάνατος.*» Μας οδηγεί στην απεραντοσύνη, στη διεύρυνση, στο «Εμείς», και ο τρόπος που το κάνει είναι η στρατηγική. «*Σουμπραμάνυαμ*» (*Σου-Μπράμαν-γιαμ*) είναι η επωδός του *μπάτζαν* που μας καθοδηγεί να ψάλλουμε και που κάνει την καρδιά μας να χτυπά τόσο δυνατά που πάει να σπάσει. Μας διδάσκει ν' ακολουθήσουμε την πνευματική οδό του *Μπράμαν*, δηλ. του Θεού. Είναι και *Ενυπάρχων* και *Υπερβατικός*. Είναι πέραν της προσέγγισης μέσω των λέξεων και μέσω της φαντασίας. Αυτή η πνευματική οδός περιλαμβάνει την πνευματική πειθαρχία μιας αγάπης που αγκαλιάζει τα πάντα και την αποδοχή μιας επεκτεινόμενης συγγένειας με όλες τις υπάρξεις, μέχρις ότου σ' αυτή τη συγγένεια υπαχθεί ολόκληρο το σύμπαν. Ο Μπάμπα λέει: «*Όλα τα όντα υπάρχουν, έχουν επίγνωση και αγαλλιάζουν,*

διότι ο Θεός εβουλήθη έτσι, ο Θεός που είναι Σατ-Τσιτ-Άναντα, Ύπαρξη-Συνειδητότητα-Ευδαιμονία. Επομένως, κανένα ον δεν εξαιρείται από τη χάρη Του. Ο Θεός είναι πανταχού Παρών και καμία ύπαρξη δεν μπορεί να Τον κλείσει έξω από τον εαυτό της.»

«Έχω έρθει», λέει ο Μπάμπα, «να επισκευάσω την πανάρχαια βασιλική οδό που οδηγεί τον άνθρωπο στον Θεό... Έχω έρθει ανταποκρινόμενος στις προσευχές των σοφών, των αγίων και των πνευματικών αναζητητών για την ανακαίνιση αυτής της οδού.» Επομένως, μεγάλα ρεύματα βασανισμένων ανδρών και γυναικών, ομάδες πνευματικών αναζητητών, αλλά και αναζητητές της αλήθειας γεμάτοι περιέργεια, ακόμα και άτομα που έχουν φθάσει σε υψηλά επίπεδα αυτοπραγμάτωσης, πηγαίνουν οπουδήποτε τυχαίνει να βρίσκεται ο Μπάμπα, βέβαιοι ότι θα δεχθούν το χαμόγελό Του που χαρίζει σιγουριά και ενθάρρυνση και την συνομιλία μαζί Του που τους ανακουφίζει από τα βάσανα. Στην παρουσία Του (αλλά ακόμα και μακριά απ' αυτήν, απλώς όποτε ανακαλούμε στη μνήμη μας τις ευτυχισμένες στιγμές κοντά του), αισθανόμαστε εξυψωμένοι -ακόμα και ο κατώτερος και πιο ποταπός ανάμεσά μας- διότι Εκείνος μας υπενθυμίζει ότι είμαστε μέρος Του, το ίδιο θεϊκόι, όπως Εκείνος. Στην πραγματικότητα, είμαστε ενσαρκώσεις του Θείου Εαυτού (Ντιβυάτμασβαρούπα), όπως μας αποκαλεί όλους ανεξαιρέτως.

Είμαι Θεός - κι Εσείς Είστε Θεός

Γνωρίζουμε ότι έχουμε εξασφαλίσει από Εκείνον έναν «βηματοδότη» για τις καρδιές μας. Με την όλο Αγάπη καθοδήγησή Του, ανεβαίνουμε στον ύψιστο βαθμό εσωτερικής πληρότητας. Μας λέει: «Είμαι Θεός. Κι εσείς είστε Θεός. Αλλά ενώ εγώ το έχω συνειδητοποιήσει, εσείς το αγνοείτε ακόμα -αυτή είναι η μόνη διαφορά.» Όπως ο Σανκαρατσάρυα πριν από 1300 χρόνια, και ο Μπαγκαβάν σήμερα μας λέει να βιώσουμε το 'Σόχαμ' («Εγώ είμαι Εκείνο») και το Σίβοχαμ («Είμαι ο Σίβα, ο Θεός»). Άτομα γεμάτα άγνοια ειρωνεύονται όταν ο Μπάμπα υψώνει μπροστά μας έναν καθρέφτη για να μας αποκαλύψει τη Θεότητα που υπάρχει μέσα μας σε λανθάνουσα κατάσταση.

Ένα τέτοιο άτομο παρατήρησε: «Ο Μπάμπα προσπαθεί να ξεφύγει από την κριτική για την υποτιθέμενη Θεότητά Του, με το να συμπεριλάβει κι εμάς στο ‘Θεϊκό’ Του ποίμνιο και να μας μεταμορφώσει σε πρόθυμους συνεργούς της θείας μορφής που υποδύεται!» Ωστόσο, η πίστη ότι όλα τα όντα αποτελούν μέλη του Ενός Θεού είναι τόσο παλιά όσο η *Βεδάντα*, και εξίσου οικουμενική. Ο Μπαγιατζίντ, ο άγιος των Σούφι, είπε: «Πήγαινα από τον έναν Θεό στον άλλο, έως ότου όλοι μου φώναξαν μέσα μου: ‘Ε! Εσύ είσαι Εγώ!’» Ο Χούι Νενγκ, ο Βουδδιστής μυστικιστής, είπε: «Όταν δεν είναι φωτισμένοι, οι Βούδδες δεν είναι διαφορετικοί από τους συνηθισμένους ανθρώπους. Όταν έρθει η φώτιση, συνηθισμένοι άνθρωποι αμέσως μετατρέπονται σε Βούδδες.» Ο Έκχαρτ, ο Χριστιανός μυστικιστής, διακήρυξε: «Ο σπόρος του Θεού είναι μέσα μας, οι σπόροι αναπτύσσεται σε Θεό.»

Χιλιάδες άνθρωποι έλκονται να έρθουν στην παρουσία Του μέσω της δύναμής Του, της σοφίας Του και της αγάπης Του. Το όνομα «Σάι Μπάμπα» σημαίνει «Θεϊκή Μητέρα και Θεϊκός Πατέρας.» Ο Μπάμπα έχει την απεριόριστη αγάπη της Θείας Μητέρας και την ανυπέβλητη δύναμη και την ανόθευτη οικουμενική σοφία του Θείου Πατέρα. Πώς μπορεί οποιοσδήποτε άνθρωπος να αντισταθεί στην επίδραση μιας τέτοιας μοναδικής ενσάρκωσης;

Αυτό που Χρειαζόμαστε

Απεριόριστη Αγάπη! Στον πύργο της πύλης εισόδου (*Γκόπουραμ*) του *Άσραμ*, στην εσωτερική αυλή της εισόδου και στο ιερό μέσα στην αίθουσα προσευχής, μπορεί ο καθένας να δει το ιερό σύμβολο της δικής του θρησκείας, ανάμεσα στα σύμβολα άλλων πίστεων, που είναι εξίσου σεβαστά. Καμία ερώτηση δεν γίνεται και κανένα φρούδι δεν σηκώνεται επικριτικά από κάποιον που ανήκει στην οικογένεια Σάι, όταν δηλώνετε ότι είστε Ινδουιστής ή Βουδδιστής, Πάρσι ή Χριστιανός, Μουσουλμάνος ή ακόμα και άθεος. Το μόνο που ρωτά και το μόνο που ενδιαφέρει τον Μπάμπα είναι: πόσο ειλικρινείς είστε, πόσο βασανισμένοι, αλλά και πόση συμπόνια, πόση αυτοκυριαρχία έχετε. Στην Ανατολική Αφρική υλοποίησε έναν σταυρό

για τον πιλότο του δικινητήριου αεροπλάνου που Τον μετέφερε από το Έντεμπε στο καταφύγιο άγριων ζώων, στο Σερενγκέτι. Στο δάσος Μπαντιπούρ έβαλε σταυρωτά δύο ξερά κλαδάκια χόρτου και φυτώντας επάνω τους, τα μετέτρεψε σε ξύλινο σταυρό με έναν ασημένιο Χριστό και τον έδωσε στον Δρ Χίσλοπ. Έδωσε στον καθηγ. Μπασιρουντίν ένα ασημένιο μενταγιόν, με χαραγμένα στα Αραβικά τη λέξη ‘Αλλάχ’. Την ημέρα της γιορτής Μπακρ Ιντ, έδειξε σε μια ομάδα Αράβων προσκυνητών στο Πρασάντι Νίλαγιαμ μία τεράστια συγκέντρωση αδελφών Μουσουλμάνων να γονατίζουν ακριβώς εκείνη τη στιγμή μπροστά στην Κάαμπα, στην Αραβία -απλά άνοιξε την παλάμη Του μπροστά στα μάτια τους και μπόρεσαν να δουν αυτήν την ιερή σκηνή μέσα στην παλάμη Του! Πολλοί Εβραίοι έρχονται να Τον προσκυνήσουν, όπως ο Δρ Σαντβάις, που Του εκφράζει τον σεβασμό του λέγοντας: «Πιστεύω ότι ο Μπάμπα είναι Ενσάρκωση του Θεού. Βλέπω τώρα, ότι όλες οι ιστορίες που περιέχονται στις Ινδουιστικές, Χριστιανικές και Εβραϊκές γραφές δεν είναι απλώς συμβολικές. Αναφέρονται σε ένα πνευματικό επίπεδο πραγματικότητας που μπορεί να εκδηλωθεί.»

Βουδδιστές μοναχοί έχουν κτίσει στην Κεϋλάνη και τη Μαλαισία αίθουσες προσευχής και κέντρα προσφοράς υπηρεσίας Σάι. Ο Μπάμπα εκτελεί την τελετουργία *Ναβατζιότι*, και με αυτή μυεί αγόρια των Πάρσι στις πνευματικές ασκήσεις, οι δε γονείς τους Του είναι ευγνώμονες γι’ αυτή την πράξη της χάρης Του. Κανέναν δεν θεωρεί ξένο, κανέναν δεν παραγκωνίζει ή κρατά σε απόσταση, είτε επειδή είναι πολύ νέος, ή πολύ ηλικιωμένος, ή δύστροπος, ή αδιόρθωτος. Ο Μπάμπα είναι ο ήλιος που εξαγνίζει όλες τις πίστεις και όλες τις μορφές λατρείας. Έχει διακηρύξει ότι θα κρατήσει από το χέρι και θα οδηγήσει, σαν μικρά παιδιά, αυτούς που παρασύρονται μακριά από την ορθή οδό και η ζωή τους χάνει τη βασιλεία της ειρήνης, της χαράς και της αγάπης. Δεν εξοστρακίζει τους άθεους, διότι λέει ότι ακόμα και αυτοί τρέφουν μέσα τους αγάπη για κάτι: ένα ζώο ή ένα φυτό, ένα πρόσωπο ή μια αίρεση, ένα ιδανικό ή έναν «-ισμό». Αυτή η αγάπη, μας λέει, είναι ο ίδιος ο Θεός. Και σ’ αυτούς δεν αρέσει να τους αποκα-

λούν ψεύτες, γι' αυτό, όπως και οι άλλοι άνθρωποι, αγαλλιάζονται λέγοντας την αλήθεια. Αυτός ο φόρος τιμής που αποτίθεται στην Αλήθεια, δείχνει ότι σέβονται τον Θεό, ο οποίος είναι η Αλήθεια. Ο Έρασμος, ο Ολλανδός φιλόσοφος του 16^{ου} αιώνα, διακήρυξε: «Οπουδήποτε συναντάτε την αλήθεια, να την θεωρείτε Χριστιανισμό.» Οι άθεοι είναι δεκτικοί στην ομορφιά, και γοητεύονται απ' αυτήν. Ο Θεός είναι η ομορφιά και απ' αυτό πηγάζει η έλξη που τους ασκεί.

Ο Μπάμπα δεν προσπαθεί να διαπλάσει τους ανθρώπους σύμφωνα με κάποια μορφή λατρείας. Δεν καθορίζει κάποια μοναδική πνευματική άσκηση, ούτε προτείνει σανπραματευτής κάποια 'πατενταρισμένη' πανάκεια που θεραπεύει όλα τα δεινά των ανθρώπων. «*Ελάτε σ' Εμένα όλοι εσείς που μοχθείτε και είστε βαρυφορτωμένοι, και θα σας ξεκουράσω*», είναι το οικουμενικό μήνυμα, ακόμα και σήμερα. Και οι άνθρωποι έρχονται σ' Εκείνον με ραγισμένες καρδιές, με διαλυμένα όνειρα που ήταν πλάνες και με ανεκπλήρωτες φιλοδοξίες. Του φέρνουν το φορτίο του πραγματικού ή του φανταστικού πόνου τους. Αφού όμως τον συναντήσουν, προσεύχονται: «Δεν μπορούμε να σου ζητήσουμε τίποτα, διότι Εσύ γνωρίζεις τις ανάγκες μας. Στην πραγματικότητα, είσαι η μόνη ανάγκη μας.» Κι έχοντας πει αυτά τα λόγια, μένουν κοντά Του. Ενώ δε οι περισσότεροι 'γκουρού' ενδιαφέρονται μόνο για τα *μάντρα* και τις πνευματικές ασκήσεις που ορίζουν για συγκεκριμένα προβλήματα και τις αμοιβές ή τα δώρα που θα λάβουν γι' αυτά, ο Μπάμπα ενδιαφέρεται μόνο για μας, ασχέτως αν ασχολούμαστε με κάποια πνευματική άσκηση (*σάντανα*) είτε προσφέρουμε κάποια κοινωνική υπηρεσία ή όχι. Επιπλέον, αφού η Σπίθα του Θεού φυλάσσεται, σαν σε ιερό, μέσα στον άνθρωπο με πέντε περιβλήματα (φυσικό, ενεργειακό, νοητικό, διανοητικό και ευδαιμονίας), το ένα μέσα στο άλλο, ο Μπάμπα τα φροντίζει ένα προς ένα με στοργική αγάπη, ώστε να μας κάνει ικανούς να στοχαζόμαστε τη λαμπρότητα και την ακτινοβολία αυτής της Σπίθας.

Ο Μπάμπα λέει: «*Ποτέ δεν σας ζητώ να Με κερδίσετε. Θέλω μόνο να Με χρειάζεστε.*» Υπό την τρυφερή θεραπεία

αυτού του γενικού παθολόγου, ψυχιάτρου, πνευματικού οδηγού, διδασκάλου και φίλου, σιγά-σιγά συνειδητοποιούμε τις ανεκμετάλλευτες πηγές θάρρους, καρτερίας, φιλοδοξίας και πνεύματος πρωτοβουλίας και τόλμης που υπάρχουν μέσα μας. Κατευθύνει επίσης τις σκέψεις και τις δραστηριότητές μας προς το καλό της κοινωνίας: της κοινωνίας όπου έχουμε γεννηθεί, η οποία μας πρόσφερε τα μέσα να μεγαλώσουμε και μας εφοδίασε με το όραμα ν' αντιμετωπίσουμε το μέλλον και να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας. Ο Σουμάχερ έχει πει: «Αν και υπάρχουν συνεχείς πειρασμοί που μας παρασύρουν στο να το λησμονούμε, όλοι μας γνωρίζουμε ότι η ζωή μας είναι επιτυχημένη ή αμαυρωμένη ανάλογα με τη σχέση μας με τους άλλους ανθρώπους. Κανένας βαθμός υγείας, πλούτου, καλού ονόματος ή εξουσίας δεν μπορεί να αντισταθμίσει αυτό που χάνουμε, αν αυτές οι σχέσεις διαλυθούν ή καταστραφούν. Τα πάντα εξαρτώνται από την ικανότητά μας να κατανοούμε τους συνανθρώπους μας και την δική τους ικανότητα να κατανοούν εμάς.» Ο Μπάμπα δηλώνει ότι η ζωή μας δεν μπορεί να θεωρείται ολοκληρωμένη πριν φθάσουμε στο επίπεδο να νοιαζόμαστε, να εμπιστευόμαστε και να συμπονούμε τους συνανθρώπους μας.

Η απεριόριστη αγάπη, σοφία και δύναμη του Μπάμπα δημιουργούν μια ανεξίτηλη εντύπωση στον καθένα μας - μερικές φορές αυτοστιγμεί- όταν παραμένουμε κοντά στην παρουσία Του για ν' αφομοιώσουμε το μήνυμα που ακτινοβολεί. Ο Πωλ Ρόμπερτς έγραψε τα εξής στο περιοδικό *Βογκ* (*Vogue*, τεύχος Χριστουγέννων 1976) για τα λίγα λεπτά που πέρασε στην παρουσία του: «Ο Μπάμπα, η απομακρυσμένη και δυναμική μορφή που είχα παρακολουθήσει με δέος επί μήνες, με σφικταγκάλιασε σαν έναν παλιό, χαμένο φίλο και μ' έναν ανυπέρβλητα στοργικό τρόπο άρχισε να μου μιλάει για τα χειρότερα ελαττώματά μου. Αληθινά, μου είπε πράγματα που κανείς δεν ήταν δυνατό να γνωρίζει. Απάντησε σε κάθε μία από τις άπειρες ερωτήσεις που Του έκανα και μου έδωσε συμβουλές που ακόμα φυλάω μέσα μου σαν θησαυρό... Αισθάνθηκα, και ακόμα αισθάνομαι, κατά έναν ανεξήγητο

τρόπο, πιο κοντά σ' Εκείνον απ' ό,τι σε οποιονδήποτε άλλον στον κόσμο.»

Ο Ρ.Κ. Κάραντζια, εκδότης του *Μπλιτζ*, που περιγράφει τον εαυτό του ως σκεπτικιστή, αοστηρό κριτή και Μαρξιστή, ο οποίος στο παρελθόν είχε δημοσίως αμφισβητήσει και επικρίνει τον Σάτια Σάι Μπάμπα, κατόρθωσε (όπως πολλοί άλλοι επικριτές, σκεπτικιστές και Μαρξιστές) να Τον συναντήσει και να λάβει μια εγκάρδια συνέντευξη. Γράφει: «Η συνάντηση ήταν φανταστική, σχεδόν συγκλονιστική. Συνέχισε να με καταπλήσσει με το ότι γνώριζε τα πιο ενδόμυχα γεγονότα και εξελίξεις που επηρεάζουν τη ζωή και την εργασία μου.»

Ένα Κενό και μια Κραυγή Αγωνίας

Ο Δρ Σάμιουελ Σαντβάις, ο ψυχίατρος από το Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνιας, διηγείται: «Μετά την πρώτη μου επίσκεψη στον Σάι Μπάμπα άρχισα να βιώνω μια εσωτερική αφύπνιση, σαν ένας κάποτε γνώριμος αλλά τώρα κλειστός πυρήνας μέσα μου να άνοιγε και να εξοικειώνομαι πάλι μ' ένα μέρος του εαυτού μου, που είχα ξεχάσει εδώ και καιρό. Ταύτισα την βιωματική εμπειρία με την αφοσίωση και διερωτήθηκα αν ένας τέτοιος πυρήνας βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα σε όλους μας και αναμένει την απελευθέρωση μέσω κάποιου προσωπικού πνευματικού βιώματος. Αυτή η αφύπνιση ή αποκάλυψη ήταν για μένα πηγή μεγάλης χαράς, και μαζί μ' αυτήν γεννήθηκε μέσα μου ένα βαθύ αίσθημα αγάπης για τον Μπάμπα, αλλά και για τους ανθρώπους γενικότερα.» Ο Μπάμπα μας έχει αποκαλύψει αυτό που συμβαίνει στην παρουσία Του: «Ο καθένας σας αισθάνεται ένα κενό μέσα του, μια δίψα, μια παρόρμηση, μια θεϊκή μη-ικανοποίηση, ένα κάλεσμα, στο οποίο η ανταπόκριση εκ των έσω είναι ασθενική και αμφιταλαντευόμενη. Αυτό ακριβώς σας έπεισε να ταξιδέψετε από μακρινές αποστάσεις και να έρθετε σ' εμένα, αφήφώντας τα εμπόδια και τις ταλαιπωρίες, για να εξασφαλίσετε εσωτερική ειρήνη, δύναμη και καθοδήγηση.»

Ο Γκαντικότα Β. Σούμπα Ράο, στέλεχος του ΟΗΕ, γράφει: «Η συνάντηση μαζί Του είναι μια έντονα προσωπική,

συναισθηματική και εξυψωτική εμπειρία. Είναι δύσκολο ν' αντισταθώ στον πειρασμό να τον δοξάζω και να ενθουσιάζομαι με το μεγαλείο και τη λαμπρότητα του Σάτυρα Σάι Μπάμπα.» Ο Σριμπάσγιαμ Αππαλατσάργια από την πόλη Κακινάβτα, ένας θεματοφύλακας της αρχαίας σοφίας των ιερών κειμένων, αφού έμεινε για λίγες ημέρες στο Πρασάντι Νίλαγιαμ, έγραψε: «Ο Μπαγκαβάν είναι ένας Βέδα. Ό,τι λέει συμβαίνει. Ο Μπαγκαβάν είναι μία ιερή γραφή, μία Σάστρα. Ό,τι κάνει είναι ένα υπόδειγμα προς μίμηση. Περιγράφει με λεπτομέρεια την αλήθεια με πολλές αλληγορίες, παραβολές και ιστορίες, όπως κάνουν οι *Πουράνας*. Τα λόγια Του είναι η ύψιστη ποίηση, διότι χαρίζουν ευδαιμονία και εξαλείφουν τη μικρότητα του ανθρώπου.»

Ο Δρ Φ.Τ. Γκουλντ του πανεπιστημίου του Σικάγου, αποκαλύπτει: «Συλλαμβάνει τις ανάγκες ενός ατόμου με απίστευτη διορατικότητα. Τις αντιλαμβάνεται, τις υπερασπίζει και τις αναλύει μ' έναν άγνωστο, άμεσο τρόπο. Μελετά τη συμπεριφορά του ατόμου και τους καθοριστικούς της παράγοντες... Και κατά κάποιο μυστήριο τρόπο καθοδηγεί το άτομο από τη μία περίοδο της ζωής του στην άλλη... Πολλοί πιστοί του Μπάμπα έχουν αντιληφθεί την επιρροή Του στις αλλαγές που συνέβησαν στη ζωή τους. Νέα πράγματα γίνονται σημαντικά. Νέες αξίες παίρνουν προτεραιότητα. Για να μιλήσω με πιο τεχνική ορολογία, αλλάζει όλη η δομή λειτουργίας του ατόμου.»

Ο Ταχυδακτυλουργός Εξομολογείται

Ο Δρ Φανιμπούντα από τη Βομβάη είναι οδοντίατρος, πολύ καλά μνημένος στη θεωρία και την πράξη της ταχυδακτυλουργικής και της μαγείας. Το 1954 δημοσίευσε ένα βιβλίο με μια σειρά πρωτότυπων και εντυπωσιακών μεθόδων, που μπορούσαν να υιοθετήσουν όσοι ασκούν τη μαγεία, την άγνοια του νου κλπ. Σε αναγνώριση της επαγγελματικής του ικανότητας, η Διεθνής Αδελφότητα Μάγων στις ΗΠΑ του απένειμε το βραβείο «Συνδετικός Κρίκος».

Εδώ αναφέρουμε την περιγραφή του για το πώς αντέδρασε στον Μπάμπα: «Υπήρχαν γύρω στα 12 άτομα που περίμεναν στο καθιστικό του Κου Μούνσι. Σε λίγο, επρόκειτο να βγει ο Μπάμπα από τα προσωπικά Του διαμερίσματα. Ο συγγραφέας (αναφέρει τον εαυτό του στο τρίτο πρόσωπο) στεκόταν διακριτικά σε μια γωνιά του δωματίου. Μόλις μπήκε ο Μπάμπα, όλοι σηκώθηκαν. Σπρώχνονταν μεταξύ τους για να βρεθούν πιο κοντά Του. Ο Μπάμπα, ωστόσο, ήρθε και στάθηκε κοντά στον συγγραφέα, τόσο κοντά, ώστε ο συγγραφέας ακουμπούσε την αριστερή πλευρά Του. Έως εκείνη τη στιγμή, το εξασκημένο μάτι του συγγραφέα είχε ήδη εξετάσει στα γρήγορα το ένδυμα του Μπάμπα. Δεν ανακάλυψε τίποτα. Κάποιος από το πλήθος του ζήτησε ‘ευλογημένο *βιμπούτι*, (*βιμπούτι* *πρασάντ*). Αυτή ήταν η στιγμή που περίμενε ο συγγραφέας. Ο Μπάμπα σήκωσε το δεξί μανίκι Του σχεδόν ως τον αγκώνα, και στη συνέχεια έστρεψε τη δεξιά Του παλάμη προς τα πάνω. Ο συγγραφέας μπόρεσε να δει ότι δεν υπήρχε τίποτα στην παλάμη. Το χέρι έκανε μερικές κυκλικές κινήσεις γρήγορα και εμφανίστηκε *βιμπούτι* ανάμεσα στα δάχτυλά Του, που ήταν λίγο κλειστά για να το συγκρατούν. Έδωσε το *βιμπούτι* σε μερικούς. Ο συγγραφέας ευχόταν τώρα να υλοποιήσει περισσότερη απ’ αυτή την ιερή στάχτη ο Μπάμπα, για να μπορέσει να πάρει λίγη για εξέταση. Και ιδού! Το χέρι του Μπάμπα γύρισε κυκλικά για δεύτερη φορά και εμφανίστηκε λίγο ακόμα *βιμπούτι* από το πουθενά. Αυτή τη φορά, ο συγγραφέας άπλωσε το χέρι του και έλαβε το «επισκεπτήριο» του Μπάμπα. Ο συγγραφέας ήξερε άμεσα από εμπειρία του, ότι το *βιμπούτι* υλοποιήθηκε χωρίς κάποιο επιδέξιο τέχνασμα ή απάτη. Τώρα, δεν χρειαζόταν περισσότερες επιδείξεις από τον Μπάμπα για να πεισθεί ότι έχει υπεράνθρωπες δυνάμεις, για τις οποίες ο συγγραφέας δεν είχε να δώσει καμιά εξήγηση, ούτε τώρα έχει.» (1976)

Η Σάρον Γουόρεν γράφει στο περιοδικό *Γιόγκα (Yoga Journal)* της Ολλανδίας: «Το επόμενο πρωί, όταν πήγα στα *μπάτζανς*, συνέβη να έχω θέση στον διάδρομο. Ο Μπάμπα περπάτησε αργά προς την πλευρά των γυναικών εκείνη την ημέρα, και καθώς περνούσε, σταμάτησε δίπλα μου. Τότε,

έκανε μια χειρονομία με το δεξί Του χέρι, μ' εκείνη τη χαρακτηριστική μεγαλοπρέπεια, η οποία σημαίνει πάντα κάποια θεϊκή υλοποίηση, και τότε ιδού, η ιερή στάχτη έπεφτε από τα άκρα των δαχτύλων Του στις παλάμες μου. Είπε: «*Βιμπούτι...* φα 'το». Ήταν σαν σε όνειρο. Η καρδιά μου ήταν τόσο πλημμυρισμένη αγάπη, αφοσίωση και ευγνωμοσύνη, που απλώς ξεχείλισε. Αισθάνθηκα ότι δεν μπορούσα ν' αντέξω περισσότερο. Συνειδητοποίησα ότι γνώριζε την ανάγκη μου και αυτό ήταν τόσο παρηγορητικό... Έχω ευλογηθεί με αγάπη σε ολόκληρη τη ζωή μου από διαφορετικές σχέσεις, αλλά καμία δεν μπορεί να συγκριθεί με την αγνότητα της αγάπης που βίωσα όταν συνέβη το παραπάνω περιστατικό -υπερέβη κάθε ανθρώπινη σχέση που είχα ζήσει ποτέ.»

Εγώ κι Εσύ

Η γοητεία που προσελκύει το αντικείμενο στο υποκείμενο είναι, αν μπορούμε να την ονομάσουμε έτσι, απλώς μια κίνηση στη στρατηγική Του. Ο Βιβεκάναντα είπε: «Ο Θεός είναι αμφοτέρα, το υποκείμενο και το αντικείμενο. Είναι το «Εγώ» και το «Εσύ» (το *Τβαμ* και το *Τατ*). Πώς μπορούμε λοιπόν να γνωρίσουμε τον Γνώστη; Ο Γνώστης δεν μπορεί να γνωρίζει τον Εαυτό Του. Ο Γνώστης, ο Εαυτός (*Άτμα*), ο Κύριος του καθετί που υπάρχει, είναι η αιτία όλου του θεάματος που είναι το σύμπαν, αλλά δεν Του είναι δυνατό να δει τον Εαυτό Του, να γνωρίσει τον Εαυτό Του, παρά μόνο με τη βοήθεια μιας αντανάκλασης. Δεν μπορείτε να δείτε το πρόσωπό σας, παρά μόνο μέσα σ' έναν καθρέφτη. Παρομοίως, ο Εαυτός (*Άτμα*) δεν μπορεί να δει τη φύση Του έως ότου δει την αντανάκλασή Του... Ο τέλειος άνθρωπος, ο *Αβατάρ*, είναι η ανώτατη αντανάκλαση αυτού του Όντος, το Οποίο είναι και υποκείμενο και αντικείμενο. Διαπιστώνετε τώρα για ποιο λόγο οι *Αβατάρ* λατρεύονται ενστικτωδώς από τους ανθρώπους σε κάθε χώρα ως ο ίδιος ο Θεός. Οι *Αβατάρ* είναι η τέλεια εκδήλωση του Αιώνιου Εαυτού. Γι' αυτό οι άνθρωποι λατρεύουν τέτοιες Ενσαρκώσεις, όπως ο Χριστός και ο Βούδδας.»

Είμαστε *Αλήθεια*, *Καλοσύνη*, *Ομορφιά* (*Σάτυαμ*, *Σίβαμ*, *Σούνταραμ*). Το βάθος προσελκύει το βάθος. Το γαλάζιο